

2

Grieks specialiteiten
Restaurant PLATO

5

Afdruiprek

7

Geuzenveld en
de Geuzen

▶ MARJORI HONG

Decembermorgen

En dan is de vraag: wat voor winter zullen we dit jaar krijgen? Een beetje koud of héél koud? Met of zonder sneeuw en ijs? Eén ding is zeker in onze buurt, een mooie wandeling zit er altijd in...

Herinneringen brachten me naar een heerlijke winterse decembermorgen in het park. Maar ik moet wel eerlijk zeggen, echt ontspannen was die wandeling niet. Vanwege de vriesnacht ervoor, waren alle voetstappen in de sneeuw in ijs veranderd, wat het lopen bepaald niet gemakkelijk maakte. Met al die enge ijsbobbels was het oppassen geblazen om niet door je enkel of geheel onderuit te gaan (een zachte landing zou het in ieder geval niet worden).

Alleen maar naar beneden kijken om te zien waar je liep, was trouwens ook niet verstandig. Het gevaar kwam namelijk óók van boven, jazeker. De ijsbrokken waaiden uit de bomen en vielen vrolijk naar beneden. Af en toe was het zelfs raadzam om ter bescherming snel met je armen over je hoofd te

lopen (maar ook weer niet té snel, want dan werd de kans weer groter om op je snufferd te gaan). Ik werd er in ieder geval best melig van en zeg nu zelf, wat is erop tegen om je

Foto's: Marjori Hong

dag met een lach te beginnen?!

De omgeving doet je overigens vanzelf wel glimlachen, want wat een plaatje. Je moet er toch niet aan denken om ergens te wonen waar je de verschillende jaargetijden niet aan je voorbij ziet komen. Dan zou je het wonderschone van de winter moeten missen. Gelukkig hoeven we daar in Geuzenveld/Slotermeer niet bang voor te zijn (als het klimaat tenminste niet gek gaat doen).

Mijn persoonlijke favoriete wandelmoment is daar, waar je vanuit het Ruige Riet het bruggetje over komt, richting natuurspeeltuin De Natureluur. Een plek om altijd even bij stil te staan.

Turend over het water, kwam spontaan een van mijn favoriete liedjes in mij op: *C'est en septembre* van Gilbert Bécaud. Met een aanpassing in de titel, wandelde ik goedgemuurd verder en zong in gedachten: "*C'est en décembre...*"

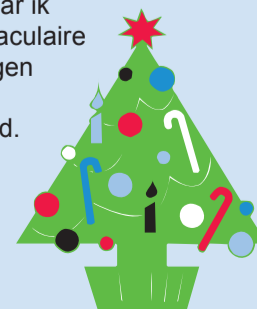
Blijft de vraag: wat voor winter zullen we dit jaar krijgen?

Een nieuw rondje met het hondje

Wij zijn verhuisd naar het Noorderhof. Gelukkig helemaal niet ver van het oude adres; ik woon nog steeds in de nabijheid van mijn oude burens, vrienden en kennissen in Geuzenveld/Slotermeer en kan zo nog altijd deel uitmaken van de GaSet-redactie. Maar wat een enorm verschil tussen de buurten! Ik dacht eerst dat ik de reuring van het Lambertus Zijlplein wel zou missen: de keerlus van tram 13 met de instappende en uitstappende reizigers voor de deur, het winkelende publiek, de drukte. Ik was er zo aan gewend geraakt in de loop der jaren.

Dat viel uiteindelijk mee, nee, missen doe ik de drukte niet. Het Noorderhof is een fijn wijkje, bijna on-Amsterdams netjes en rustig. De ligging aan de Sloterplas weegt vele malen op tegen de tram voor de deur, die ik eerder had. En oh zo fijn, Cindy heeft ook hier weer een buurhondje, Rodi. Op de galerij lopen die twee bij warm weer bij elkaar de deuren in en uit. Eerst had Cindy moeite met de verhuizing, alles was nieuw en daarom ietsje eng: de lift, de burens, de nieuwe woning. Maar ondertussen voelt ze zich hier zo thuis dat ze opgewekt kwispelend over de galerij sjeest en gauw gaat kijken of op de grond bij de buurvrouw nog iets lekkers te vinden is. Wat vaak genoeg het geval is. Hazenoortjes zijn haar favoriet en Rodi vindt delen niet erg.

Aan de overkant van de Slotermeerlaan zitten andere aardige burens. Dagelijks komen twee ooievaars ons uitzicht verfraaien. Ze zitten op de GPS-masten van het Gerhardhuis, waar ze het, zo te zien, behoorlijk naar hun zin hebben. Toen ik ze voor het eerst zag, maakte mijn hart zowaar een sprongetje van blijdschap. Er wordt beweerd dat het Manke Nelis en zijn vrouw uit het Vondelpark zijn, die ergens in de wijk een graantje meepikken. Hier genieten ze net als wij van het panorama. Aan de ene kant van de straat kijk ik over de afwisselende bebouwing van de Noorderhof en de Sloterplas, aan de andere kant kijk ik naar het filosofenwijkje en het groen van het Ruige Riet. Dit is ook de kant waar ik werkelijk spectaculaire zonsondergangen heb gezien: adembenemend.

CHRISTIANE
BAETHCKE

Vertrek Ayoung Oh

De strip stopt! Onze striptekenaars Ayoung Oh gaat terug naar Zuid Korea. Ayoung heeft vele mooie, kleurrijke strips getekend voor GaSet. Altijd waren ze weer een plezier om naar te kijken, soms een zoekplaatje, meestal gerelateerd aan het jaargetijde of een gebeurtenis zoals het verzetten van de klok of een bijzondere feestdag. Van veel lezers horen

wij dat de strip het eerste is dat zij opzoeken als de nieuwe GaSet in de bus gevallen is. Ayoung, dank je wel voor je prachtige bijdragen, we zullen ze missen! Wij wensen je een goede terugreis en heel veel geluk in Zuid Korea toe.

Redactie GaSet

OPROEPJE

Nu Ayoung ons gaat verlaten zoeken wij iemand die het lege plekje in de krant op wil vullen. Wie kan er leuk tekenen en wil 4 keer per jaar een strip of mooie tekening verzorgen voor de GaSet? Laat het ons weten via: redactiegaset@gmail.com. Alle reacties worden beantwoord.

► FRANS VAN DER FEEN

Gouwe ouwe in de buurt Restaurant PLATO

Als er in onze familie iets te vieren valt, doen we dat nogal eens bij 'de Griek', restaurant 'Plato', aan het Confuciusplein. Nog onlangs toen mijn zwager zijn 72e verjaardag vierde, had hij een tafel voor zes gereserveerd.

op: "Er was een groentewinkel, een motorzaak, kaaswinkel Strijk, een herenkapper, een radio- en tv-winkel. De sociale woningen verdwenen en er kwamen koopwoningen".

Vader en zoon Konstadopoulos. Eigen foto

En als je dan hartelijk verwelkomd wordt met een glaasje ouzo en de placemats ziet liggen met heel Griekenland en al zijn eilanden erop is het Griekse gevoel compleet. Je wordt direct geïnspireerd om elkaar te vertellen welke je al eens hebt bezocht en wat een onvergetelijke vakantie je er had. Ideaal zo'n restaurant, al tientallen jaren in onze eigen buurt. Je hoeft er niet ver voor.

Om het bedrijf voor het voetlicht te brengen, had uw redacteur een gesprek met vader en zoon Konstadopoulos. Vader Makis nam 'Plato' op 7 januari 1998 over, nadat hij er al een tijdje in dienst was geweest. Hij is afkomstig uit Lamia (vet gedrukt op de placemats, omdat er zo vaak naar gevraagd wordt) en werkte eerder in een hotel.

Het restaurant was eerst midden in de Senecaflat op het Confuciusplein en bestond uit twee verdiepingen, 20 meter diep. Omstreeks 2016 werd het gebouw gerenoveerd en kreeg Plato gelegenheid het restaurant meer opvallend te huisvesten vanaf de hoek van de Socratesstraat, waar je met leuk uitzicht kunt zitten eten. Voorheen was daar een drukkerij en de Hippe Heks. Zoon Johan was eerst enkele jaren als marechaussee in dienst bij defensie, voor hij vast in het restaurant kwam werken.

Buurt is veranderd

"Hebben jullie het plein zien veranderen?"
"Ja, dat was eerst heel anders", somt Makis

Portrettenwand. Foto: Frans van der Feen

"Nu is er een speelkooi en meer parkeergelegenheid", vult Johan aan.

"Heeft het betaald parkeren jullie nog klanten gekost?", vraag ik.

"Gelukkig niet, na 19.00 uur kan er vrij geparkeerd worden".

Vaak ziet het er 's avonds laat nog gezellig druk uit in het restaurant.

Vaste klanten

Hoewel nogal wat omwonenden naar elders verhuisden mag 'Plato' zich beroemen op een bestand van vaste klanten, die van generatie op generatie hier komen eten.

Waar komen de ingrediënten vandaan? Die worden geleverd door de Foodmarkt aan de Jan van Galenstraat, waar o.a. De Kweker zit, verder wordt groente en fruit betrokken van de lokale supermarkt. Uit Griekenland importeert men o.a. olijfolie, Mythos en Ret-sina.

Corona

In de periode van het virus zijn allerlei maatregelen voorbijgekomen. Die eerste avond moest men de gasten wegsturen, vertelt Johan. Het restaurant was twee weken dicht en de verse producten werden aan het personeel meegegeven. Daarna kon men eten komen afhalen; toen kwamen de 1,5 meter, de mondkapjes, de QR-code, op een bepaalde tijd sluiten en steun van de regering. Daarvan moet een gedeelte terugbetaald worden, toen de omzet net iets hoger werd.

Inrichting

Het restaurant is smaakvol ingericht met Griekse koppen en zuiltjes, er hangt een schoolkaart van het land, nog meegekomen uit de oude vestiging. Verder een portrettenwand, met foto's van diverse min of meer bekende sterren en acteurs, die hier af en toe 'anoniem' komen eten.

► HANS STAPHORSIUS

De Boom van Verdienste

Tot 11 december kunt u nog iemand nomineren als Vrijwilliger van Het Jaar van Amsterdam Nieuw West. Uit de inzendingen wordt dan door een jury bestaande uit twee buurtbewoners uit Geuzenveld en Slotermeer, een vertegenwoordiger van de Vrijwilligerscentrale Amsterdam, de voorzitter van de Stadsdeelcommissie en de voorzitter van het Dagelijks Bestuur van het Stadsdeel, drie genomineerden en de uiteindelijke winnaar gekozen. De Boom van Verdienste is ooit (2009) bedacht door de beide gekozen raadsvoorzitters van Deelraad Geuzenveld/Slotermeer, Peter Moerman en Hans Staphorsius. Om het belang van vrijwilligerswerk voor de medemens en de maatschappij te onderstrepen en te belonen. En om ons Stadsdeel van extra groen te voorzien en daarmee

nog groener te maken. Uitgangspunt was en is nog steeds om hen die onbaatzuchtig en in stilte anderen helpen zonder in de publiciteit te treden, te erkennen en te herkennen. Om die mensen te vinden (zelf timmeren zij niet

aan de weg), heeft de jury de inwoners van Nieuw West nodig om deze mensen te leren kennen. De winnaar uit al uw inzendingen ontvangt van het stadsdeel een Boom van Verdienste met de bijbehorende oorkonde. De boom wordt in maart geplant op de zogenaamde Laan van Verdienste, langs het fietspad tussen Geuzenveld, Slotermeer en Osdorp. Er mag ook een heel groepje vrijwilligers genomineerd worden, geen professionals. Meld de 'Stille Vrijwilliger' aan bij de Jury van de Boom van Verdienste: boomvanverdiensite.sdnw@amsterdam.nl

Foto: Marjori Hong

► JORINE VAN HOOIJDONK

Gaat Coffeemanía weg?

Op de Slotermeerlaan, tegenover het Tuinstadhuis en naast de bibliotheek in gebouw De Honingraat vind je Coffeemanía. Hier zwaait Yakup Karahan al zeven jaar de scepter. De kunstenaar en horecaondernemer creëerde met Coffeemanía een pleisterplaats voor iedereen hier. Een echte 'blend' plek. Willie (lid van de Actiegroep Behoud Yakup voor Plein '40-'45) stelt: "Ik kom ook graag bij Serifoglu of Meram, maar bij Yakup voel ik me pas echt thuis".

Ook voor toeristen uit het Blue Square Hotel is Yakup's Coffeemanía een geliefde ontbijtgelegenheid en de start van hun bezoek aan onze stad. Op de muur geen landschappen, maar posters met teksten van filosofen. Op een scherm zwart/wit films uit allerlei landen. Er vinden ook 'blend' cultuuravonden

Yakup Karahan. Foto: Y. Karahan

Bewoners en ondernemers aan Plein '40-'45 kunnen dit niet zomaar accepteren. Yakup maakt onderdeel uit van hun gemeenschap. Zij gaan niet naar de Coffeemanía, maar spreken af bij Yakub. Naast bewoners zijn er

Foto: Jorine van Hooijdonk

met muziek en dans plaats. Door elkaar te leren kennen, gaat je venster op de wereld open staan. Dat is Yakup's motto.

Nu dreigt Yakup te verdwijnen. Zijn huurcontract bij de Openbare Bibliotheek loopt af. Yakup heeft plannen om zijn cultuur-horeca plek voort te zetten, zelfs uit te breiden, maar daarvoor loopt hij voornamelijk tegen muren op.

dagelijks ook ondernemers uit de buurt en medewerkers van de gemeente te vinden. Kortom, YakupManía is het sociale en culturele hart van onze buurt.

Wil je je aansluiten bij onze actie om Yakup voor Plein '40-'45 te behouden? Neem dan contact op met Moska Ghazizoi: ghazizoimoska@gmail.com

► SYLVIA SCHOENS

Een dag uit het leven van een opbouwwerker

Mensen met elkaar verbinden en achterhalen wat bewoners beweegt is een belangrijke rol van de opbouwwerkers bij Eigenwijks. Wij zijn steeds op zoek naar nieuwe manieren hiervoor. Om u inzicht te geven in de bezigheden van opbouwwerkers, interview ik mijn collega's uit Geuzenveld en Slotermeer. Deze keer praat ik met **Elsbeth Francisca**, mijn directe collega, met wie ik met veel plezier door de buurt banjer.

Elsbeth Francisca. Foto: Eigenwijks

Het Pluspunt en het AZC

In de ochtend proberen we rustig te starten in het Pluspunt, met een bak lekkere koffie om de dag voor te bereiden. Maar bijvoor-

beeld op de donderdagochtend is het hier om half negen al heel druk; dan staan er tegen de veertig mensen te wachten om geholpen te worden door Özlem en haar vrijwilligers van Raad is Daad. Op andere dagen is het rustiger en kan ik met mijn collega's bijpraten en de dag doornemen. Daarna loop ik naar het Asielzoekerscentrum (AZC) waar ik de vrijwilligers van de ontmoetingsruimte begeleid. De meeste vrijwilligers zijn zelf bewoners en vinden het heel fijn om iets om handen te hebben: koffie schenken of klussen aan de inrichting. Ik heb, naast de aansturing in de activiteiten daar, ook veel gesprekken met hen. Die mensen hebben het hartstikke zwaar, kampen met mentale problemen zoals trauma's, of ongerustheid over familie in hun thuisland. Op dit moment houd ik een inzamelingsactie van warme jassen en kleding voor de winter om, samen met de vrijwilligers en mijn stagiaires, daar uit te delen. Dat is altijd hectisch, maar heel dankbaar werk. Alle kleding - en wij krijgen heel veel van bewoners - gaat ook echt elke keer op. Maar wat wil je, er wonen daar inmiddels 700 mensen die moeten leven van slechts 60 euro per persoon per week.

Bewoners initiatieven

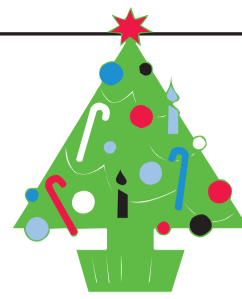
Ook houd ik mij bezig met het wijkbudget van Geuzenveld. Bewoners met een idee voor een activiteit in de buurt kunnen een budget aanvragen. Zo'n aanvraag bespreek ik met de initiatiefnemers en vervolgens stuur ik hem door naar de regiegroep: een

groep buurtbewoners die met elkaar het belang, de kosten en toegankelijkheid van de activiteit bespreken. Door die voorbesprekingen ken ik heel veel mensen, die ik ondersteun waar nodig bij het opzetten van de activiteit. Het is erg leuk om te zien hoe veel verschillende activiteiten mensen willen organiseren. Van buurtfeestjes tot Spaanse les en van kookclubs tot sporten. Ik heb echt het idee dat het wijkbudget goed besteed wordt.

Geen gemakkelijk baantje

Je moet goed tegen dynamiek en chaos kunnen. Soms word je echt geleefd. De beleefwereld van buurtbewoners is zo divers en wij willen aansluiten bij al die werelden, dus je gaat van het een naar het ander. Geuzenvelders zijn echte doeners; van het type 'niet lulen maar poetsen'.

Of ik ook een favoriete bewoner heb? Nou die zijn bijna niet op te noemen, zoveel geweldige mensen heb ik om mij heen! Zoals Raoul, Sylvia, Evert, Marijke - ook wel de ninja oma genoemd - dat zijn buurtbewoners die zich al zo lang onvermoeibaar inzetten voor de buurt en ons opbouwwerkers ontzettend ondersteunen. Maar vergeet de ondernemers op het Lambertus Zijlplein niet, die heel maatschappelijk bewust zijn en veel goed eten doneren voor de Groene Kans (een project tegen voedselverspilling waarbij buurtbewoners gratis eten kunnen ophalen) en het AZC. Dat vind ik echt heel erg bijzonder.

Feestmaand December

In december is het tijd voor rijmelarij, dus is deze dichter reuzeblij.

Het rijmen is helaas bij onze feesten uit de mode geraakt, terwijl je de juiste snaar daarmee zo makkelijk raakt.

Je geeft de ander iets mee om te overdenken, of je daarbij de ander wel of niet iets kunt schenken.

Het cadeau hoeft niet altijd tastbaar te zijn, een bemoedigend woord is vaak ook al fijn.

In deze tijd met hoge prijzen voor energie en boodschappen, is een leuk presentje vaak niet meer te behappen.

Dan is het vooral de gezelligheid samen beleven, ook al is het verder sober, kun je daar goed mee leven.

Overdaad is vaak zo'n vanzelfsprekendheid, maar liefde en genegenheid wint het toch geheel.

Nog een spelletje of een dure step, het belangrijkste is toch dat je elkander he(p)bt.

De moeite om gul en lief te zijn voor de naaste is niet groot, maar je helpt hem of haar wel even uit de nood.

De goede voornemens kunnen soms heel praktisch zijn, de belangrijkste zaken zijn vaak heel klein.

We willen allemaal heel graag het goede doen, dan is er ook heel veel mogelijk zonder poen.

We kunnen allemaal wel wijzen naar de ander, maar in feite wijzen we dan voortdurend naar elkander.

De een voert oorlog, de ander discrimineert, er wordt teveel gevlogen en de boer doet het verkeerd.

De rijken worden rijker en de onderkant crepeert, kortom iedereen behalve wij doet het verkeerd.

Maar als je zelf het goede niet doet, komen we niet bij het doel, dus doe gewoon wat je kunt, het geeft in elk geval een goed gevoel.

Onze nakomelingen erven deze aarde, als we die netjes doorgeven heeft die voor hen nog waarde.

Eerlijker delen en stoppen met oorlog en haat, zodat er straks nog een schone wereld bestaat.

Laten we de wereld verbeteren, om te beginnen dicht bij huis, dan hebben de mensen na ons ook nog een thuis.

Dat is wat ik u allen wens, van mens tot medemens.

HANS STAPHORSIUS

**Sinterklaas
Groetjes**

► MARJORI HONG

Jazzcafé in de wijk

Op 20 oktober jl. stapte ik nieuwsgierig het Pluspunt binnen, het Huis van de Wijk aan het Lambertus Zijlplein. Die dag zou het 'Jazzcafé' voor de eerste keer zijn deuren openen. Elke derde donderdag van de maand, van 16.00 tot 17.00 uur, kunnen bewoners een uur lang van verschillende soorten jazz komen genieten. Dat klinkt toch als muziek in de oren!

Voor een stukje jazz in de GaSet, zou ik even gaan 'sfeer snuiven' en meteen een kort gesprek hebben met initiatiefnemer Jan-Willem Buma. Enthousiast volgde ik dan ook de betoverende klanken van de muziek, die leidden naar de ontmoetingsruimte. De ontmoetingsruimte die het komende uur als Jazzcafé door het leven zou gaan. Maar huh? Er waren nergens muzikanten te bekennen. Waar kwam de muziek dan vandaan?! Jan Willem wees naar de muziekinstallatie en gaf meteen ook aan: "Het streven is natuurlijk live muziek. En dan natuurlijk elke donderdag in plaats van één keer in de maand!" Nou, bij deze staat die ambitie genoteerd.

Muziek verbindt

Jan-Willem vertelde dat hij oorspronkelijk uit Friesland komt, vervolgens in het centrum van Amsterdam gewoond heeft en sinds een jaar helemaal gesetteld is in Geuzenveld. Hier leeft zijn vrouw op door onze mooie buurtnatuur, maar richt Jan-Willem zich liever op cultuur. In de vorm van muziek en dan jazz in het bijzonder, want daar is toch wel te weinig aandacht voor op de radio, vindt Jan-Willem. Voor de buurt lijkt het Jazzcafé hem ook een leuke manier

om niet alleen elkaar, maar tevens de verschillende soorten jazz te leren kennen. Want zoals de wijk rijk is aan culturen, zo blijkt ook jazz dat te zijn (bijv. Marokkaanse jazz, zie bijgaande QR-code). In de wetenschap dat muziek verbindt, zou dit muzikale initiatief een gezellig en ontspannen ontmoetingsuurtje kunnen worden.

Samen sfeer creëren

De muziek die mij naar het Jazzcafé geleid had, bleek muziek te zijn uit de Franse film 'Ascenseur pour l'échafaud', ofwel 'Elevator to the gallows'. Bevlogen vertelde Jan-Willem over het leven van de zwarte muzikant in het Amerika en het Frankrijk van toen en hoe uniek deze filmmuziek tot stand gekomen was: "Miles Davis heeft de muziek voor de film in z'n geheel geïmproviseerd. Ter plekke, terwijl hij de film bekeek". Meesterlijk, kun je wel zeggen en zo klinkt het ook (te

beluisteren via de QR). Zo werd het bezoek aan het Jazzcafé op spontane wijze ook nog leerzaam!

Zou het niet mooi zijn, als die derde donderdag van de maand niet alleen bezoekers maar ook (jonge) muzikanten aan zal trekken? En dat we over een aantal maanden mooie beelden kunnen tonen van een druk bezocht Jazzcafé, waar dan wellicht eigen prachtige improvisaties uit voort zullen komen? Dat is alvast een mooi voornemen voor het nieuwe jaar. Meteen dus ook een oproep:

Kom naar het Jazzcafé en breng gezellig gezelschap en vooral een goed humeur mee!

- Elke 3e donderdag van de maand.
- Van 16.00 – 17.00 uur.
- Om te luisteren of zelf wat te spelen?
- Neem gerust eigen cd's of een instrument mee.
- Het eerstvolgende samenzijn is op 15 december 2022.

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [10]

Sportpark de Eendracht

Wie over de Bok de Korverweg rijdt, ziet de geherprofileerde inrichting van de straat met veel parkeergelegenheid. Die wordt niet alleen door buurtbewoners gebruikt om de parkeermeters te ontlopen, maar vooral door talloze sporters, al staat binnen het sportpark op een bord 'voetballers komen op de fiets'.

Onlangs is uw redacteur op een zaterdagmiddag gaan kijken. Wat meteen opvalt is een vreemde eend in de bijt: 't Fietsshokje, een winkeltje waar je fietsen kunt huren, maar ook tweedehands rijwielen kunt kopen. Iets verder staat een bord met in grote letters R U I G. Erachter begint een soort stormbaan. 'Ruig' is een survivalrunvereniging. Welnu die run kun je maken via lianen, een touwnet, autobanden, balken enz. De baan wordt geheel of gedeeltelijk doorlopen, eventueel gecombineerd met rennen. In de vitrine zijn de diverse programmamogelijkheden vermeld, zoals de Apenhang, de swingover, dikke Bertha enz.

Dan kom ik langs de Urban Talent Academie, een opleiding, voor jongeren die elders niet goed uit de voeten konden, gecombineerd met voetbaltraining. Via diverse trajecten krijgen de leerlingen structuur, beweging en de nodige levenslessen.

De hoofdmoot op de sportvelden zijn de voetbalverenigingen. Bij 'SV Parkstad' kom ik mijn buurman tegen, die vroeger bij deze club speelde, maar nu nog regelmatig naar de wedstrijden komt kijken. Wat leuk is het om zo life en zo dichtbij om het veld te staan en de spelers bezig te zien. De buurman doet ook nog vrijwilligerswerk voor de vereniging, zoals kleedkamers schoonmaken. Hij kan me mooi wat informeren. Er spelen hier wel vijf verenigingen.

De buurman, die hier samen met een andere oud-speler een biertje drinkt, vertelt dat het

Wedstrijd van Atletico Club Amsterdam. Foto: Frans van der Feen

aantal jeugdleden afneemt, in tegenstelling tot de dorpen rondom. Daar floreren de verenigingen volop. De kleinzoon van de andere man zit bijvoorbeeld in Zwanenburg op voetbal.

Op verschillende velden worden wedstrijden gespeeld, met aanmoedigingen vanaf de zijlijn door fans en coaches. Het is een kleurrijk geheel.

Verderop kom ik langs het veld waar een voor mij onbekende sport plaats vindt. Op het park wordt ook American football gespeeld en cricket. Maar wat hier middenachter wordt bedreven is kaatsen, legt een toeschouwer me uit: "een uit Friesland

afkomstig spel." Het wordt over de hele wereld gespeeld in allerlei varianten. Hier werpt een speler vanuit de handpalm een kleine bal, die de tegenpartij moet terugkaatsen, vóórdat de bal blokjes in het veld voorbij is. Er staat een geluidsbox bij met muziek...

Naast de diverse kantines van de voetbalclubs is er midden op het terrein een hooggelegen kantine, van waaruit men alle gebeurtenissen kan bezien.

Zomers vindt op het terrein ook een frisbotoernooi plaats. De deelnemers komen uit verscheidene landen en kamperen meestal

in kleine tentjes op het terrein. Als je er 's morgens langs komt zie je vaak wel één van de kampeerders in de sloot staan plassen. Omdat er, tijdens het stadsbezoek van de deelnemers, soms gestolen werd, kan men tegenwoordig ook terecht op de sportcamping aan de Tom Schreursweg.

Ondanks alle vermelde activiteiten is eigenlijk Het Nationaal Rugby Centrum Amsterdam het belangrijkste onderdeel op Sportpark de Eendracht. Als er wedstrijden zijn, staan de parkeerplaatsen overvol met auto's en bussen uit allerlei landen. Dankzij dit centrum bestaat het sportpark, waar we trots op mogen zijn.

► LOUS AKKERMAN

Het 'KIJKS'

U kent natuurlijk het 'RIJKS' (-museum), al is het alleen maar van naam. Maar wist u dat wij in onze eigen buurt een 'KIJKS' hebben?

Op het adres Noordzijde 54 is al geruime tijd het 'KIJKS' gevestigd van schrijver/columnist Hugo Hoes. Achter een raam van zijn huis, exposeert hij foto's, plaatjes of voorwerpen over en bepaald onderwerp en voorziet die van een humoristische tekst. Momenteel gaat het over de rood-witte plastic banden die o.a. over gebarsten glas geplakt worden.

Leuk, om eens even langs te lopen, als u toch aan de wandel bent!

Het "KIJKS" aan de Noordzijde 54. Foto: Lous Akkerman

Stuk / Geen kunst

Niemand weet waar en wanneer deze verrassende rood-witte installaties te zien zijn of gaan verschijnen. Wel is bekend dat de anonieme makers van deze opmerkelijke interventies in de openbare ruimte vooral in januari actief zijn. Hun werk kenmerkt zich door een opmerkelijke combinatie van gesneuveld veiligheidsglas geaccentueerd met rood-witte geometrische figuren. Omdat ze geen sporen achterlaten op social media is het gissen naar hun identiteit en beweegredenen. Dada? Fluxus? Voor verzamelaars valt er ook geen eer aan te behalen. De werken zijn enkel op locatie te bewonderen en niet verplaatsbaar. Die locaties worden nooit vooraf bekend gemaakt en aan vermissages doet men niet. Bovendien is deze guerrillakunst meestal binnen 24 uur weer verdwenen. Onder liefhebbers schijnt Lijn 13 in Nieuw-West de favoriete kunstroute te zijn. Door het tijdelijke karakter is vastlegging van deze installaties lastig en blijft het ongezien door het grote publiek. Al zijn er ook kijkers die de afzetlinten beschouwen als pleisters op wonden. Oordeel zelf.

Hugo Hoes,
Oktober 2022

► LOUS AKKERMAN

Afdruiprek

Played Rack, Maze de Boer. Foto: Lous Akkerman

Bij het Van Eesteren Paviljoen staat sinds geruime tijd een 'afdruiprek'. U weet wel, zo één als we vroeger bijna allemaal van Tomado hadden. En sommigen hebben het nog steeds. Inmiddels heet dat 'vintage'.

Er zijn mensen die denken dat dit een extra fietsenrek is en het dus ook als zodanig gebruiken, maar het is KUNST en wel van Maze de Boer (1976), ontworpen in 2010 en heet officieel 'Played Rack'. KUNST, waar je nu eens wèl op mag spelen!

Het uitvergroete afdruiprek (in het Engels: 'plate rack') ligt op z'n kop en wordt zo door kinderen ook gebruikt als speelrek: 'play rack'. Vandaar de naam.

De kunstenaar werd inderdaad geïnspireerd door het afdruiprek dat in de jaren '50 ontworpen werd door Jan van der Togt en vervaardigd in zijn ToMaDo-fabriek (van der Togt Massa Artikelen Dordrecht).

Bent u trouwens wel eens in de Museumwoning uit de jaren '50 van het Van Eesterenpaviljoen geweest? Een aanrader! Pure nostalgie met nog veel meer Tomado-producten, zoals o.a. de flessendruiper én -likker, het bureaulampje en de boekenplankjes!

De constructie en het materiaalgebruik van

het kunstwerk zijn gebaseerd op de klimrekken van Aldo van Eyck (1918-1999), waarvan een exemplaar staat voor het Van Eesteren Paviljoen en waarmee het 'afdruiprek' zo een harmonische combinatie vormt.

Direct na WO-II waren er slechts afsluitbare speeltuinen in Amsterdam, beheerd door speeltuinverenigingen, waarvoor contributie betaald moest worden. In de 'gewone' woonbuurten waren nauwelijks speelvoorzieningen voor kinderen. Daarom ontwierp van Eyck op initiatief van zijn collega, de stedenbouwkundige Jacoba Mulder, voor iedere buurt in Amsterdam kleine openbare speelplaatsen, met springstenen, zandbakken én de klimtoestellen. Dat waren aanvankelijk de klimbogen en de z.g. iglo's, later ook zeshoekige elementen, die aan elkaar geschakeld konden worden, zoals die voor het Van Eesteren Paviljoen. Hij liet deze door zijn eigen kinderen testen!

Van Eyck ontwierp tussen 1947 en 1955 zo'n 60 verschillende klimrekken. Eind jaren '70 moeten er 700 op Amsterdamse speelplaatsen geweest zijn, waar veel kinderen er plezier van en op hebben gehad.

Daarna werden fabrieksmatig replica's ver-

Afdruiprek uit de jaren '50. Kapotte iglo op het 'erf' van de Buurtwerkplaats. Klimrek Aldo van Eyck voor het van Eesteren Paviljoen. Foto's: Lous Akkerman

vaardigd, te herkennen aan de lasnaden, die in de originele ontbreken! Tot in de jaren '80 de 'wipkippen' hun intrede deden, nog later gevolgd door de trampolines, waarmee de 'speelse' en tot creativiteit nodende toestellen van Van Eyck helaas tot het verleden lijken te zijn gaan behoren. Er zouden zich nu nog 17 originele intacte speelvelden in de stad bevinden, waaronder aan het Jan Cupidohof en op speelplaats De Witte Klok in Osdorp.

Op het 'erf' van de Buurtwerkplaats staat nog een kapotte, maar in de tuinen van het Rijksmuseum staan nog zeven gave, originele exemplaren, als eerbetoon aan deze architect. Meer informatie over dit kunstwerk en de kunstenaar is te vinden op de website van het Van Eesteren Paviljoen: www.vaneesterenmuseum.nl. Ook kan op deze site informatie verkregen worden over (begeleide) bezoeken aan de Museumwoning.

De Goedheiligman en zijn gevolg(en)

Op het moment dat ik dit schrijf is Sinterklaas op weg naar Nederland en is de eerste daarmee gepaard gaande anti Zwarte Piet-demonstratie alweer gehouden. Het wachten is op de reactie van de pro Piet-bijeenkomsten, wat, vrees ik, niet lang zal duren, zodat we ook deze tweedeling in het land eindeloos aan talkshowtafels kunnen uitmelken.

Ik denk terug aan de tijd dat de goede Sint nog met veel feestelijk tromgeroef, acrobatpieten en stroigoed door Amsterdam trok. Niemand maakte zich overdreven druk over die feestelijke dagen en de kleur van de Pieten; zeker de kindjes niet die langs de route stonden met hun ouders. Wij woonden destijds aan de Surinamestraat, het korte stukje tussen Surinameplein en Overtoom, en zagen het intochtgezelschap vanaf de brug langstrekken.

Een aantal dagen later vierden we Sinterklaas. We hadden mijn neef bereid gevonden om op de deur te bonzen, de zak met pakjes voor de deur te zetten en snel weer weg te wezen. Op dat moment rende onze zoon naar het raam bij het balkon en riep heilig overtuigd: "Ik zie hem. Ja hoor, ik zag hem echt. Sinterklaas voer net weg door de gracht!" Het uitpakfeest kon beginnen.

Natuurlijk waren er ook in die tijd geleiden en discussies die de uitdossing van Piet met racisme dan wel de slavernij met elkaar verbonden. En terecht dat daar aandacht aan werd en wordt besteed. Je zal tenslotte als donker gekleurd persoon in de tram maar te horen krijgen: "Kijk mam, een Zwarte Piet."

Toch denk ik dat, zoals ook voor vele andere zaken uit de historie geldt, voorlichting en uitleg beter is dan met gebalde vuisten schreeuwend en eieren gooiend tegenover elkaar staan om je mening te verkondigen. Of Sinterklaas als feest dan maar helemaal afschaffen, gelijk met het koningshuis, straatnamen en standbeelden weghalen, et cetera? Daar wordt mijns inziens niemand wijzer van.

Dan toch liever de talkshowtafels en discussiepanels met goede voorlichting en argumenten voor iedereen die kan en vooral wil luisteren.

En verder hopen dat er, ten overstaan van glunderende kindertjes, geen demonstrant is die zichzelf vastlijmt aan de Goedheiligman en de divers gekleurde Pieten.

RUUD VAN KOERT

► GERARD VALENTIJN

De beiaardier van Plein '40-'45

Op Plein '40-'45 staat een carillon. Op 5 mei 1961 werd dat carillon door koningin Juliana in gebruik gesteld en de eerste Beiaardier was Romke de Waard; hij speelde op die dag.

Sindsdien zorgt dat carillon elk half uur met een leuk melodietje voor de tijdsaanwijding, dat gebeurt helemaal automatisch. Maar wist je dat het carillon ook wordt bespeeld door een echte beiaardier. En niet alleen bij bijzondere gelegenheden, maar gewoon elke twee weken op zaterdag. Dan begint een live uitvoering omstreeks 13.30 die duurt tot circa 14.15 uur. De eerstvolgende keer is op 17 december 2022.

Laatst was er zelfs een koor bij, om met begeleidende muziek van het carillon te zingen. (Deze zanguitvoeringen zijn onregelmatig.) Kortom, redenen genoeg om eens te praten met de man die dat carillon bespeelt. De naam van de huidige beiaardier is Mathieu Polak. Hij is de opvolger van Klaas de Haan, die ruim 21 jaar op het carillon heeft gespeeld. Mathieu bespeelt het carillon sinds 5 mei van dit jaar. Als hij langs komt, is dat altijd te zien. Hij neemt zijn eigen ladder mee om in het hokje onder het carillon te komen. Op een andere manier is dat niet bereikbaar. Voor het gesprek met hem ben ik ook die ladder op geklommen. En om in dat hokje dan ook nog een foto te maken van de beiaardier is geen sinecure.

Beiaardier Mathieu Polak. Foto: Gerard Valentijn

In dat hokje zit een prachtig houten klavier. Dat klavier bedient Mathieu met zijn handen en op kousenvoeten. Als je bij het klavier staat hoor je de klokken minder goed dan buiten, daarbinnen hoor je vooral het klikken van de toetsen.

Mathieu vindt het leuk om met bijzondere

gelegenheden bijpassende muziek te laten horen. Hij wil ook voor het Suikerfeest bijpassende muziek laten horen, maar hij heeft nog niet de juiste muziek gevonden die om te zetten is voor een klokkenspel. Wie ideeën en/of muziek heeft: ze zijn welkom bij hem. Mathieu begon in 1992 met het bespelen van een beiaard door zijn toenmalige pianoleraar. Die zei hem iets anders naast het pianospelen te gaan doen en hielp hem op het idee van het bespelen van een beiaard. Tegenwoordig is Mathieu muzikleraar en heeft een aantal beiaarden onder zijn hoede. Voordat hij hier komt spelen op zaterdag, heeft hij ook al in Amersfoort gespeeld en als hij straks klaar is gaat hij door naar Staphorst om daar een concert te geven. Omdat hij op meerdere beiaarden speelt, kan hij vertellen dat deze toren vrij gemakkelijk bereikbaar is. Bij anderen moet hij soms over wankelzolderen en hele steile trappen om bij het klavier te komen.

Bij de concerten hier speelt hij ook graag verzoeknummers. Die kun je alleen niet ter plekke aanvragen, want sommige nummers staan nog niet op papier voor dit carillon. Dus een verzoeknummer vergt altijd wat voorbereiding. Het indienen van een verzoeknummer kan altijd via zijn e-mail. Zijn e-mailadres is mathieupolak@hotmail.com. Graag een of twee weken van te voren, zodat hij zich goed kan voorbereiden.

► FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw West (6) De Bron & Oase

Na vijf delen in deze serie staat u mij vast wel toe om over mijn eigen gemeente te schrijven, waar ons gezin al meer dan vijftig jaar lid van is.

Wie over de Burgemeester Röellstraat rijdt ziet het gebouw met een banner 'kerk waar levens veranderen'. Als je erheen gaat en de liefde van God daar ervaart, krijgt je leven toekomstperspectief!

Het is een samenwerkingsgemeente van Christelijke Gereformeerden en Nederlands Gereformeerden en ook nog opgesplitst in een traditioneel deel (de Bron) en een multi-culturele gemeenschap (Oase). De kerk aan de Willem Kloosstraat 1 maakt deel uit van de landelijke verbanden, met gemeentes door het hele land.

Nieuwe predikant

Op 4 september werd de nieuwe voorganger bevestigd, ds. Bram Beute, die in beide kernen actief is.

Iedere zondag heeft de Bron een eredienst van 10.00 tot maximaal 11.15 uur met een preek, omlijst door het zingen van psalmen en gezangen, begeleid op orgel of piano.

Na de samenkomst drinken de aanwezigen koffie samen met de inmiddels binnenkomende bezoekers van de Oasedienst, die om 12.00 uur begint.

Van de leden van Oase zijn er ook nogal wat mensen die oorspronkelijk uit andere landen komen.

Kunstwerk gemaakt door leden van Oase.
Foto: Frans van der Feen

Om de week heeft Oase een bijeenkomst met een toespraak, zingen (begeleid door een band) en gebed, de andere weken is er een 'Ont-moeting', waarbij we andere vormen en activiteiten gebruiken om God en elkaar te ontmoeten. Bijvoorbeeld door in groepjes de Bijbel te lezen of te bidden, met creatieve activiteiten, verhalen, samen eten of de handen uit de mouwen steken in de buurttuin of de buurt. Voor kinderen van 0-12 jaar zijn er gezellige en leerzame programma's rond de Bijbel.

Op zaterdag is er om 16.00 uur een Arabisch-talige viering met aansluitend een maaltijd.

Iedere werkdag is er een ochtendgebed van 9.00 – 9.30 uur. Vrijdagmorgens wordt er koffie en thee geschonken van 10.00 tot 12.00 uur, verzorgd door mensen van Philadelphia, waarmee nauw wordt samengewerkt. Buurtbewoners kunnen elkaar hier ontmoeten!

Buurtmaaltijd

Elke eerste dinsdag van de maand wordt een buurtmaaltijd gehouden, waar belangstellenden voor € 2,- aan kunnen deelnemen. Aanvang 18.00 uur.

Elke woensdagmorgen is er taalcafé, voor wie (beter) Nederlands wil leren. Iedereen is van harte welkom bij alle genoemde activiteiten!

Groen

De Bron is ook steeds meer een groene kerk, met zonnepanelen, dubbele ramen en led-verlichting, en wil ook echt een buurtkerk zijn.

Maar wat geloven ze daar in de Bron nou eigenlijk?

Heel kort samengevat: dat God de schepper is van hemel en aarde, en dat niet alles 'van-zelf' is ontstaan. Hij heeft Jezus naar de aarde gestuurd om zijn liefde te laten zien, zodat ieder die in Hem gelooft eeuwig zal leven in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde, die komen.

Jezus is uit de dood opgestaan en naar de hemel gegaan, waar Hij voor ons bidt.

Deze kerk is daar niet uniek in, want in grote lijnen hebben heel veel kerken deze geloofsbelijdenis. Daarom is het ook mooi dat er meer toenadering is of zelfs éénwording van kerkgenootschappen.

Ds. Bram Beute. Foto: Frans van der Feen

► JOKE DE JONG

Laagjesdessert voor de feestdagen

Recept voor een eenvoudige citroen 'Charlotte Russe' voor 6 tot 8 personen.

Een Charlotte Russe is een bekend toetje, dat gemaakt wordt met laagjes pudding of fruit-puree bedekt met laagjes brood, koek of cake. Tegenwoordig kiest men ook wel voor lange vingers. Soms wordt ijs voor de vulling gebruikt.

De pudding is heel gemakkelijk te maken, zonder koken of verwarmen.

Een halve dag van te voren te bereiden. Ook leuk om met kinderen te maken.

Voor een iets steviger variant volkoren biscuitjes gebruiken.

Foto: Joke de Jong

Nodig

- 100 ml citroensap (ongeveer 3 citroenen uitgeperst)
- rasp van de schil van een gewassen citroen
- 90 gram (volkoren) biscuitjes
- 200 ml gecondenseerde melk (uit een blikje)
- klein flesje koffieroom van 185 ml
- eventueel wat kaneel
- springvorm van 20 cm

> Leg de helft van de biscuitjes op de bodem van een springvorm.

> Leg ze met de randen een beetje over elkaar.

> Mix in een kom of blender de koffieroom en de gecondenseerde melk goed.

> Mix de citroensap hier doorheen.

> Het wordt dan een dikke brij.

> Verdeel de helft van dit mengsel over de biscuitjes in de springvorm.

> Schud even met de vorm, zodat de brij ook de op de bodem komt.

> Maak met de rest van de biscuitjes een 2e laag op de eerste.

> Giet hier de rest van het mengsel over en druk een beetje aan.

> Zet ca 30 minuten in de vriezer of ca 3 uur in de koelkast.

> Vlak voor het serveren versieren met citroenrasp en eventueel kaneel.

> Voor een kersttoetje kun je rood fruit (aardbeien/frambozen) en een takje munt gebruiken als versiering.

Eet smakelijk.

WAAR o WAAR?

Wie weet waar onderstaande Street Art-schildering zich bevindt?

Oplösungen vóór 1 januari 2023 mailen naar:
redactiegaset@gmail.com t.a.v. Lous Akkerman
Onder de winnaars verloten we een leuke prijs!

Foto: Lous Akkerman

▶ HANS STAPHORSIUS

Geuzenveld en de Geuzen

Op het moment dat ik dit schrijf wordt er in het Eendrachtspark, ter hoogte van de kruising Colijnstraat en Beerenbrouckstraat, hard gewerkt aan de nieuwe toegang van het park. Het Kunstwerk dat deze toegang markeert, wordt in de werkplaats nog in elkaar gezet en wordt geplaatst als de herinrichtingswerkzaamheden klaar zijn en het gras is ingezaaid. De verwachting is dat het in het voorjaar allemaal klaar zal zijn. De, in overleg met de buurt en met handafdrukken van buurtbewoners tot stand gekomen 'Geuzenpoort', zal dan de prachtige nieuwe ingang naar het Eendrachtspark vormen in dit helemaal opnieuw ingerichte stuk van het Eendrachtspark, waar de markante Mammoetboom gelukkig is blijven staan. Tegenover de Geuzenpoort beginnen de straten met Geuzennamen, waarvan Geuzenveld er zoveel heeft. Het waren geen lieverdjes deze Geuzen, maar zonder deze vrijheidsstrijders tegen de Spaanse overheerser, hadden de edelen onder leiding van Willem van Oranje, nooit de 80 jarige oorlog kunnen winnen. En was onze befaamde

Foto's: Hans Staphorsius

godsdienstvrijheid, het fundament van de Staat der Nederlanden, nooit tot stand gekomen. Deze vrijheid danken we dus vooral ook aan de Geuzen die de kolen uit het vuur haalden voor de Prins van Oranje en de andere edelen. Het begon met het bekende smeek-schrift van de edelen dat werd aangeboden via (Landvoogdes) Margaretha van Parma aan koning Philips II van Spanje. Waarbij zij aandrongen op het stopzetten van de inquisitie (het vermoorden van iedereen die niet langer katholiek wilde zijn) en het toestaan van het belijden van andere geloven. Toen dit verzoek niet werd ingewilligd, was (tegen) geweld tegen de vervolging van protestanten de enige manier om de Spaanse overheersing te beëindigen. De aanvoerders van de Geuzen waren vaak Vlaamse, Zeeuwse, Friese en Groningse edelen, terwijl de matrozen en het voetvolk vaak vervolgde protestanten waren. Amsterdam bleef de Spaanse koning en zijn strenge Katholieke leer nog lang trouw. Maar ook in Amsterdam kwamen steeds meer protestanten, die de economie van de welvarende stad aan de Amstel troffen door aanvallen op de regenten en het afsluiten van de haven. En er werden ook steeds vaker zogenoemde Hagepreken (protestantse geloofsbeleving) binnen of net buiten de grens van onze stad gehouden. In of buiten het huidige Geuzenveld vonden deze diensten ook plaats, wat later heeft geleid tot een Boerenhofstede met de naam Geuzenveld. Zo komt Geuzenveld waarschijnlijk aan zijn naam en daarom hebben we ook meer dan 30 straten met namen van bekende (Water)Geuzen. De nieuwe Geuzenpoort is in mijn ogen een eerbetoon aan de Geuzen, die er mede aan hebben bijgedragen dat iedereen hier in vrijheid kan leven, met zijn eigen geloof en cultuur, zolang die van de andere geloven en culturen ook wordt gerespecteerd.

▶ JORINE VAN HOOIJDONK

Wij zijn samen het mooiste plein!

Rotzooi

Weet u nog dat rondom de markt op Plein '40-'45 de plastic zakken en troep tot kniehoogte tegen de huizen, restaurants en winkels opgehoopt lagen? En dat die troep vandaar ook verder de straten en vaarten in geblazen werd? We schaamden ons dood voor ons plein en vroegen ons af waarom deze dagelijkse overlast voor omwonenden van de markt maar mocht voortduren.

Grote collage

Geïnspireerd door de grote fotocollages 'the Chronicles' van de Franse kunstenaar JR, wordt een grote collage gemaakt van mensen die met Plein '40-'45 te maken hebben. Zo wordt zichtbaar gemaakt dat hier een actieve gemeenschap woont en werkt. Tegelijkertijd worden bezoekers en gebruikers van het plein uitgenodigd om het hart van Slotermeer met respect te behandelen en geen afval achter te laten.

De werktekening van Jorn Huijzendveld

Samen aangepakt

Dat was tot 2020. Sindsdien is er veel ten goede veranderd. De indieners van buurtbudgetplannen sloegen de handen in elkaar om het afval van en op de markt terug te dringen. In de afgelopen drie jaren is veel bereikt om Plein '40-'45 schoner, speelser en aangenamer te maken. Afval van de markt wordt gescheiden aangeleverd en geperst. Er is een schoon afval-eiland gekomen en er zijn nieuwe marktregels ingevoerd. Dit jaar loopt het buurtbudgetplan van de bewonersgroep 'Plein '40-'45, mooiste plein in Nederland' af. Daarmee verdwijnt niet de ervaring en de inzet van groepsleden om door te gaan, maar een buurtbudgetplan heeft nu eenmaal een maximum tijd. Als laatste buurtbudgetevenement wil de bewonersgroep de positieve energie en boodschap tastbaar achterlaten.

Coffeemanía en het Glazen Huis.

Op 31 oktober en 1 november jl. zijn bijna zestig mensen die aan het plein wonen en werken voor een 'green screen' op de gevoelige plaat vastgelegd. Fotograaf Gerard Valentijn en digitaal artiest Jorn Huijzendveld (allebei bewoners van Slotermeer) bogen zich letterlijk in allerlei bochten om de portretten vast te leggen. Dat gebeurde voor de gelegenheid in cultuurhub café-restaurant Coffeemanía op de Slotermeerlaan. Voor de bezoekers aan Coffeemanía was dit een mooie gelegenheid om een kunstwerk in wording te ervaren. De foto's worden in een getekende compositie van Plein '40-'45 gevoegd. Het resultaat zal vanaf 9 december op een groot scherm in 'het Glazen Huis' op Plein '40-'45 blijvend te zien zijn. Komt dat zien, want het wordt anders dan je denkt. Een primeur in Amsterdam ook nog eens!

▶ EVELIEN JORNA

Zero Mica is terug!

Donderdag 15 december en zaterdag 17 december is Zero Mica terug op de markt

Foto: Sofia Schuijt

van Plein '40-'45. Veel buurtinitiatieven doen met ons mee. We gaan met zijn allen voor een schoner plein met een schone markt. Samen met de Buurtmoeders gaan we een thee-ceremonie houden. Onder het genot van een kopje thee is het goed praten over hoe we verdere stappen op onze markt kunnen maken om zwerfafval en plastic terug te dringen. Er is al veel gebeurd en ook dat willen we graag uitleggen, maar we zijn nog niet klaar natuurlijk. Ook is er leuk te doen voor kinderen in het Glazen Huis. De Stadsreporters komen langs om te interviewen. Voor de Groene Kans en de Buurtmoeders zamelen we eten in van de markt om weer maaltijden van te maken voor mensen in de buurt. Samen doen, Samen sterk! Kom je ook? Je bent van harte welkom!

Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet...

Foto: Gefladder.nl

Welk diertje is op deze foto te zien?

- 1 Hint: het is géén olifant.
- 2 Stuur je antwoord naar gefladderactie@gmail.com

3 Meedoen is mogelijk t/m 01-01-2023

4 Onder de goede antwoorden worden twee exemplaren verloot van het boek *Natuur met een knipoo*, over de rijke natuur in onze buurt.

Het boek geeft een kijkje in het leven van onze groenste Amsterdammers. Getreiter van een halsbandparkiet, het turbulente huwelijk van Tinus en Toos duif, de pelikaan langs de Sloterplas, het halve konijn en beschuit met rupsjes. Het is zomaar een greep uit dit boek vol groene tussendoortjes, voor liefhebbers van 10 tot 100 jaar!

Wist u dat...

> we in deze krant voor het eerst een prijs uitloven? Zie de rubrieken: 'waar o waar' en 'ik zie, ik zie, wat jij niet ziet'.

Toekomstcafé Lambertus Zijlplein zoekt nieuwe leden!

Wil jij je inzetten voor een fijner, groener en gezelliger Lambertus Zijlplein? Kom dan naar het Toekomstcafé!

Het Toekomstcafé is een groep buurtbewoners die maandelijks samenkomt om zich in te zetten voor het Lambertus Zijlplein: een plek waar mensen graag komen om elkaar te ontmoeten. Zo maakt de groep zich hard om bijvoorbeeld waterfonteinjes op het plein te krijgen. Ook bespreken zij maandelijks onderwerpen zoals plannen van het stadsdeel, evenementen en activiteiten op het plein, maar ook de aanpak van zwerfafval. Het Toekomstcafé wordt bijgestaan door medewerkers van Gemeente Amsterdam en wijkpartners (Stichting Eigenwijks, The BOOKSTORE Foundation, OBA, Buurtcampus Nieuw-West en Buurtwerkkamer GeuzenNest).

- Heb jij een groot hart voor je burens, Geuzenveld en het Lambertus Zijlplein?
- Heb je zin en 2 á 3 uurtjes per maand de tijd om mee te denken over de toekomst van het plein en de buurt?
- Ga jij graag over tot actie en wil je dingen voor elkaar krijgen?

Schuif dan bij ons aan!
Neem contact op met ons via:
Sylvia@eigenwijks.nl

► JOKE DE JONG

GASET PORTRET

Naam: Abdelhafid El Onsri
Wijk: woont in Geuzenveld
Hobby's: nieuws bijhouden uit krant en tv, 2x per week bewegen, bewonerscommissie

Kun je wat over jezelf vertellen? Ik ben geboren in Marokko en groeide op in een groot gezin met 5 zussen en 3 broers. Ongeveer 40 jaar geleden reisde ik alleen naar Nederland. Hier leerde ik 's avonds Nederlands aan het ROC en werkte overdag. Dat was best zwaar.

In 2006 kwam ik bij een bewonersinitiatief voor het organiseren van activiteiten in de buurt, waaruit de Stichting Marhaba is ontstaan. Ook zit ik in de bewonerscommissie van de flat. Ik heb kinderen en kleinkinderen, die helaas niet allemaal dichtbij wonen, maar ze komen gelukkig vaak op bezoek. Mijn vrouw is dan meestal thuis; ik ben vaak druk bezig. Met mijn gezin woonde ik op verschillende plekken in Amsterdam; nu al lang in Geuzenveld.

Hoe bevalt het wonen hier? Heel goed. Toen ik hier net kwam wonen was het rustig in de wijk, nu is het levendiger en drukker. Ik heb veel sociale contacten opgebouwd en zou niet meer weg willen. Het huis waarin ik woon gaat afgebroken worden: er komt nieuwbouw. Ik wil daarna terugkomen hier, omdat ik mijn kennissen niet wil kwijtraken. En vanwege mijn activiteiten in de buurt.

Houd je daarom ook het nieuws goed bij? Ja, ik ben erg geïnteresseerd in wat er speelt. Dat komt omdat ik heb gezien dat er eenzaamheid, armoede en stress heerst onder de mensen. Veel - vooral oudere - mensen weten de weg niet naar voorzieningen, jonge ouders worstelen met de opvoeding van hun kinderen en mensen zitten te veel thuis, zonder te bewegen. Ik probeer daar verandering in te brengen via de Stichting Marhaba en werk daarvoor samen met allerlei instanties in de wijk en de gemeente.

Abdelhafid El Onsri. Foto: Massoud Memar

Vertel eens wat meer over Marhaba? Marhaba betekent 'welkom'. Iedereen is welkom bij ons. We geven gratis informatie, computerlessen, beweegprogramma's en hebben samen met de GGD coronavaccinaties geregeld. Vorig jaar hebben we met de gemeente en het stadsdeel de 'Buurtvaders' opgericht, om jongeren die overlast geven aan te spreken op hun gedrag. Naar de buurtvaders luisteren ze wel!

Wie betaalt dat? We krijgen wat gemeentelijke subsidie (alleen voor de activiteiten), maar omdat we geen huur kunnen betalen, hebben we geen eigen gebouw of zaal. We mogen gebruik maken van zalen in het Pluspunt of De Honingraat, maar die moeten we vooraf boeken. Ik vind het heel jammer dat er geen ruimte is waar wij continu mensen kunnen ontvangen. Waar mensen na een informatieve bijeenkomst nog gezellig kun-

nen napraten of zomaar een potje dammen of kaarten met elkaar.

Hoe weten mensen wat Marhaba doet? Via Facebook, mond-tot-mond reclame en er worden flyers verspreid, maar ook via WhatsApp groepen. We hebben een website, maar die is op dit moment niet meer bijgewerkt, want we zoeken iemand die dat voor ons kan bijhouden na het vertrek van de vorige webbeheerder. En na het overlijden van onze secretaris vorig jaar, zoeken we ook een nieuwe vrijwilliger voor het bestuur.

Wil je de lezers nog iets zeggen? Houd de wijk schoon en houd de kinderen 's avonds laat binnen, zodat er geen kattenkwaad wordt uitgehaald. Ik zou willen dat iedereen veilig en zonder problemen kan samenleven.

STRIP

door
Ayoung Oh

De redactie van de GaSet wenst u prettige feestdagen en een voorspoedig 2023!

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Sloterveer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Ayoung Oh, Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Gerard Valentijn, Hans Staphorsius, Henriette de Willigen, Joke de Jong, Thea Schaafsma, Ruud van Koert, Lous Akkerman, Marjori Hong en Richard Janse.

Columnisten Hans Staphorsius en Ruud van Koert

Fotograaf Massoud Memar

Strip Ayoung Oh

Met bijdragen van Sylvia Schoens, Evelien Jorna en Jorine van Hooijdonk

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 stuks

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Sloterveerlaan 103H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020 346 06 70

Lezersbijdragen (lieft maximaal 400 woorden) en oproepjes (lieft maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@gmail.com uiterlijk op woensdag 15 februari 2023 om 12 uur.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/haar op te treden.